

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců
JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Ing. Lenky Bursíkové ve věci

žalobců: a) Z. H.
bytem X
b) J. Š.
bytem X
oba zastoupeni advokátem JUDr. Mgr. Rudolfem Leškou, LL.M.,
Ph.D.
sídlem Apolinářská 6, Praha 2

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod sídlištěm 1800/9, Praha 8

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **obec Mrač**
sídlem č. p. 14, Mrač

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2019, č. j. ZKI PR-O-66/995/2019,
a na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2019, č. j. ZKI PR-O-66/995/2019,
se zamítá.
- II. Žaloba proti nezákonnému zásahu se odmítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Projednávaná věc se týká geometrického a polohového určení pozemků v katastrálním území Mrač. Sporná je především pozemková parcela č. parc. XA (dále jen „sporná parcela“), která je aktuálně stejně jako pozemková parcela č. parc. XB (jejíž zapsání žalobci též považují za nezákonné) a stavební parcela č. parc. st. XC (pozemek hasičské zbrojnice) evidována ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení (dále jen „obec“) a nachází se mezi stavební parcelou č. parc. st. XD ve vlastnictví žalobce a) a pozemkovou parcelou č. parc. XE ve vlastnictví žalobce b). Soud pro ilustraci přikládá aktuální stav katastrální mapy, který vychází z napadeného rozhodnutí (viz níže vlevo). Pro kontext též dodává, že na parcelu č. parc. XE ve vlastnictví žalobce b) na severní hranici průběžně navazuje cca 6 m široká pozemková parcela č. parc. XF ve vlastnictví obce (dále jen „parcela cesty“), která je evidována jako ostatní komunikace a která měla podle geometrického plánu č. 2246121-196-80 ze dne 18. 12. 1981 (dále jen „GP 1981“; viz výřez z něj níže vpravo), obsahovat i spornou parcelu (díl „C“) a část parcely XE (díl „G“):

(mapy zanonymizovány)

2. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště B. (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 7. 8. 2019, č. j. OR-761/2018-201-89 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím katastrální úřad vyhověl nesouhlasu obce s neprovedením opravy v údajích v katastru nemovitostí podle § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění účinném do 30. 6. 2020 (dále jen „katastrální zákon“), a rozhodl o – stručně řečeno – utvoření sporné parcely a úpravě geometrického a polohového určení parcel sousedních (podrobněji uvedeno dále).
3. Žalobci se též domáhají určení, že zásah provedený řízením č. j. Z-1690/2019-201 byl nezákonný. V souvislosti s tím požadují, aby soud katastrálnímu úřadu nařídil provést opravu v katastru nemovitostí podle původního stavu platného ke dni 17. 1. 2019 vyčleněním dílu „C“ jako samostatné parcely a následným připojením dílu „A“ a „B“ dle GP 1981.

Průběh řízení před správními orgány

4. V roce 2010 byla provedena obnova katastrálního operátu přepracováním, při které byla převedena dosavadní analogová mapa do katastrální mapy digitalizované (dále jen „KMD“).
5. Dne 23. 11. 2018 podala obec katastrálnímu úřadu návrh na opravu chyby v katastrálním operátu. Uvedla v ní, že z parcely st. XD vykoupila díl „C“ vymezený GP 1981. Jelikož se tento geometrický plán *nepodařilo vypořádat* celý, byl tento díl *přisloučen* do parcely st. XC. K žádosti přiložila záznam podrobného měření změn (dále jen „ZPMZ“) – polní náčrt č. 86 z roku 1981 a ZPMZ č. 213 z roku 1994, ve kterých jsou popsány změny zobrazeny. Namítala, že díl „C“ z KMD později „zmizel“.

6. Součástí spisu je kopie tehdy platné katastrální mapy, ve které není sporná parcela vymezena (je součástí parcely XE) a kopie katastrální mapy platné před obnovou operátu a pozemkové mapy evidence nemovitostí, ve kterém je naopak sporná parcela patrná. Dále je jeho součástí opis notářského zápisu sepsaného státním notářem JUDr. M. J. dne 8. 7. 1983, (N 582/83, NZ 581/83), jehož součástí je kupní smlouva, kterou manželé M. a V. H. prodali díl „C“ vymezený GP 1981 československému státu s právem hospodaření pro MNV Mrač za dohodnutou kupní cenu 24 Kčs. Součástí správního spisu je dále opis notářského zápisu sepsaného notářem JUDr. M. J. dne 25. 11. 1997 (N 512/97, NZ 495/97), jehož součástí je smlouva o zřízení věcného břemene – pozemkové služebnosti chůze a jízdy ve prospěch parcely XE jako panujícího pozemku zatěžující jako služebný pozemek část tehdejší parcely st. XC vymezenou geometrickým plánem ze dne 6. 10. 1997, č. 252-429/97 (dále jen „GP 1997“):

(mapa zanonymizována)

7. Katastrální úřad dne 18. 12. 2018 oznámil obci neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí podle § 36 odst. 3 katastrálního zákona. Uvedl, že při obnově katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací byla dosavadní analogová katastrální mapa převedena do digitální podoby. Podle tehdy platného zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý katastrální zákon“) mohli vlastníci podat námitky do 15 dnů ode dne vložení katastrálního operátu k veřejnému nahlédnutí (od 13. 1. 2010 do 26. 1. 2010), což však obec neučinila. Podle § 17 odst. 2 starého katastrálního zákona pozbyl dosavadní katastrální operát platnosti, obnovený katastrální operát nabyl platnosti dnem 12. 2. 2010. Na základě notářského zápisu byl díl „C“ zapsán jako část nově utvořené parcely cesty. Jelikož ta však nebyla v rozsahu GP 1981 v plném rozsahu vypořádána, byl díl „C“ ZPMZ 213 sloučen do parcely st. XC. Přestože při tvorbě KMD nebyl ZPMZ 213 respektován, zjištěná odchylka lomových bodů mezi parcelami obou žalobců v soutisku analogové mapy a KMD nepřesahuje mezní chybu zobrazení, která pro měřítko mapy 1:2880 činí 1,3 m. GP 1981 nelze dle vyhlášky č. 357/2013, o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném do 31. 12. 2019 (dále jen „katastrální vyhláška“) považovat za geometrické a polohové určení pozemku, neboť není číselně vyjádřen v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále jen „S-JTSK“) a nelze ho použít k dopočtu souřadnic potřebných k zobrazení hranice parcely. Digitalizací mapy nedošlo k jejímu zpřesnění, body mají mezní polohovou chybu o velikosti 2,83 m. (Ne)přesnost původního určení způsobila, že hodnoty jsou pod rozlišovací schopností katastru nemovitostí.
8. Obec následně podala nesouhlas s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí. Podle ní žádný předpis neuvádí, že šířka parcely nemůže být menší, než je mezní odchylka. GP 1981 sice není vyjádřen v S-JTSK, ale je platný a nemá menší přesnost, než tehdejší katastrální mapa. Navíc si obec nechala hranici zaměřit v ZPMZ č. 234 z roku 1996 a dále je zobrazena též v následných ZPMZ č. 252 a 255 z roku 1997, které předložila. Katastrální úřad proto zahájil řízení ve věci opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 zákona o katastru nemovitostí a oznámil to žalobcům a obci spolu s poučením o procesních právech.
9. Katastrální úřad vyhotovil neměřický záznam č. 784 z roku 2019, ve kterém vymezil hranice sporné parcely (dílu „C“). Při seznámení účastníků s podklady rozhodnutí žalobci do protokolu ze dne 14. 2. 2019 uvedli, že s navrácením dílu „C“ souhlasí, musí být však veden jako samostatná parcela, kterou by mohl žalobce a) odkoupit. Žalobce b) navíc požadoval úpravu zobrazení hranice mezi obecní parcelou st. XC a jeho parcelou XE.

(mapa zanonymizována)

10. Katastrální úřad dne 1. 3. 2019 vydal rozhodnutí č. j. OR-761/2018-201-65, kterým vyhověl nesouhlasu obce s neprovedením opravy. K odvolání žalobců žalovaný dne 13. 6. 2019 toto rozhodnutí zrušil a věc katastrálnímu úřadu vrátil k novému projednání, neboť zjistil, že aniž by bylo vedené řízení pravomocně ukončeno, byla do katastru nemovitostí v řízení Z-1957/2019-201 zapsána změna. Jelikož došlo nejen k oddělení části parcely st. XC, která byla nově označena č. parc. XB (viz mapa v úvodu tohoto rozsudku), ale též ke zpřesnění společné hranice parcel st. XC a XE, nelze provést změnu dle neměřického záznamu 784, který vycházel ze stavu ještě před provedením řízení Z-1957/2019-201. Žalovaný katastrálnímu úřadu uložil vyhotovení nového neměřického záznamu a zaevidování dílu „C“ jako samostatné parcely. Zrušující rozhodnutí žalovaného nebylo právní moci dne 17. 6. 2019.
11. Žalovaný následně do spisu založil ohlášení zpřesněného geometrického a polohového určení pozemků podané katastrálnímu úřadu dne 22. 3. 2019 a zaevidované pod sp. zn. Z-1690/2019-201, jehož součástí je souhlasné prohlášení o shodě na průběhu hranic pozemků podepsané dne 4. 3. 2019 obcí a žalobcem b) jakožto vlastníky dotčených parcel. Součástí spisu je též ohlášení změny údajů o pozemku k zápisu do katastru nemovitostí podané katastrálnímu úřadu dne 8. 4. 2019 a zaevidované pod sp. zn. Z-1957/2019-201 navrhuující zápis rozdělení parcely st. XC. K oběma ohlášením byl připojen geometrický plán ze dne 4. 3. 2019, č. 780-43/2018 (dále jen „GP 2018“, viz obrázek níže), ve kterém díl „C“ a sporná parcela nejsou zobrazeny. GP 2018 byl vyhotoven na základě ZPMZ č. 780 z roku 2019, ve kterém je mimo jiné uvedeno, že hranice mezi parcelou st. XC a XB je totožná s hranicí věcného břemene a po zápisu GP 2018 by mělo být věcné břemeno evidováno již jen na parcele XB. Z přiložených výkazů změn vyplývá, že změny navrhované v obou ohlášeních byly provedeny.

(mapa zanonymizována)

12. Katastrální úřad poté vyhotovil neměřický záznam č. 790 z roku 2019, ve kterém zohlednil výše popsané rozdělení parcely st. XC a zpřesnění jejích hranic a znovu vymezil hranice sporné parcely, evidované nově samostatně pod č. parc. XA (viz detail „A“):

(mapa zanonymizována)

13. Pod položkou 86 správního spisu je založeno oznámení katastrálního úřadu o opravě chyby v údajích v katastru nemovitostí ze dne 11. 7. 2019. Jelikož bylo zřejmým omylem v souvislosti s rozdělením parcely st. XC v řízení Z-1957/2019-201 vymazáno věcné břemeno pro vlastníka parcely XE, bylo opětovně v souboru popisných informací k parcele st. XC zapsáno. Dle katastrálního úřadu se nepotvrdil výše citovaný závěr o tom, že nová hranice mezi jmenovanými parcelami odpovídá hranici věcného břemene. Následující položka 87 je výkaz změn svědčící o provedení uvedené opravy dne 11. 7. 2019.
14. Dne 5. 8. 2019 seznámil katastrální úřad účastníky s podklady prvostupňového rozhodnutí (položky 1-85 správního spisu). Žalobci k nim uvedli, že díl „C“ nemůže zůstat osamostatněn na pouhé výměře 6 m², ale musí být rozšířen o díly „A“ a „B“ dle GP 1981, neboť katastrální úřad v roce 1994 dostal za úkol vrátit majetkově nevypořádané pozemky do původního stavu, to se však týká pouze dílu „G“. Nesouhlasili se zápisem parcely XB, neboť byla zapsána v průběhu řízení o opravě chyby, navíc vznikly nesrovnalosti ohledně rozsahu věcného břemene. Žalobce a) má za to, že tato parcela vznikla podvodně, aby již

neměl společnou hranici s parcelou st. XC. Žalobce b) k protokolu přiložil trestní oznámení na zhotovitele GP 2018, neboť se vznikem parcely XB nesouhlasil a poškozuje jej.

15. Dne 7. 8. 2019 katastrální úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým vyhověl nesouhlasu obce s neprovedením opravy v údajích katastru nemovitostí a rozhodl, že v katastrálním operátu bude na podkladě neměřického záznamu č. 790 opraveno geometrické a polohové určení parcely st. XD a parcel XE a XB a bude utvořena nová parcela XA. Ta bude evidována s výměrou 6m², druhem pozemku ostatní plocha, se způsobem využití pozemku ostatní komunikace a bude evidována ve vlastnictví obce s věcným břemenem chůze a jízdy ve prospěch vlastníka parcely XE. K námitkám žalobců uvedeným v protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí katastrální úřad uvedl, že předmětem řízení je způsob evidování pozemku, kterému odpovídá díl „C“ dle GP 1981, nikoli ostatní díly, které jsou ve vlastnictví obce a nikoliv žalobců. Tyto ostatní díly navíc byly předmětem změn [zpřesnění geometrického a polohového určení v řízení Z-1690/2019-201 na podkladě souhlasného prohlášení obce a žalobce b) a GP 2018, rozdělení pozemku a změna druhu pozemku provedená v řízení Z-1957/2019-201], pro které již není možné žalobci požadovaný způsob evidence zavést.

16. Na základě odvolání obou žalobců vydal žalovaný dne 15. 11. 2019 napadené rozhodnutí.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobců

17. Žalobci uvedli, že žalobce b) podepsal souhlasné prohlášení o shodě na průběhu hranic bez určení účelu zpřesnění bodu č. 8 (jde o bod 780-8 na obrázku výše – pozn. soudu). O záměru dělení parcely st. XC ani zpřesňování věcného břemene neměl tušení. Zmenšení plochy služebnosti (pás je o 3,3 m, resp. 3,9 m užší, ačkoliv mezní odchylka dle napadeného rozhodnutí činí jen 1,3 m) neměl katastrální úřad vůbec provést, neboť k němu neexistovala podkladová listina. Podle GP 1981 byla příslušná strana dílu „A“ dlouhá 14,1 m, nikoliv 7 m. V této věci se žalobce b) cítí podveden a podal trestní oznámení. Na nově vzniklé obecní parcele XB je podle územního plánu stanoveno vybudování komunikace, to však s ohledem na terénní poměry a ochranné pásmo budovy č. p. XG ve vlastnictví žalobce a) není možné. Následný zápis věcného břemene na celou parcelu st. XC provedl katastrální úřad zcela nekonceptně. Rozdělení parcely st. XC na parcelu XB bylo tedy provedeno nezákonně a na základě vadných podkladů. Ačkoliv tyto nesrovnalosti žalobci namítali, bylo na základě neměřického záznamu 790 vydáno prvostupňové rozhodnutí. Lze těžko uvěřit, že po tolika zásazích nebyla překročena mezní odchylka, zvláště když parcela XB neodpovídá věcnému břemeni ani územnímu plánu obce. Sporná parcela má namísto evidovaných 6 m² podle KMD výměru 10,19 m², což též nenaplní povolenou odchylku. Katastrální úřad se odmítl zabývat požadavkem žalobce b) na reálné zpřesnění bodů jeho pozemku i přes namítanou nekompletnost a protizákonnost podkladů a nevypořádal se se všemi námitkami a požadavky.

18. Napadené rozhodnutí dle žalobců vykazuje výše popsané vady, je nezákonné a nepřezkoumatelné. Žalovaný vycházel jen z tvrzení katastrálního úřadu, nedostatečně tedy zjistil skutkový stav. Katastrální úřad výše uvedeným způsobem porušil § 9 katastrálního zákona a § 145 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť vycházel ze záznamů provedených v řízení Z-1690/2019-201 a Z-1957/2019-201 mimo pořadí. Porušil též § 20 a § 21 katastrálního zákona, neboť neprověřil, zda nechybějí dokumenty ohledně vzniku parcely XB a zda navazují na dokumenty starší,

zejména ve vztahu k rozsahu věcného břemene. Průběh hranic je sporný, a tak byl porušen též § 35 katastrální vyhlášky. Na první pohled muselo být zřejmé, že hranice parcel podle GP 2018 neodpovídají hranicím věcného břemene dle GP 1997. Vzhledem k rozporu mezi listinami ve sbírce listin a údaji katastru nemovitostí je katastrální úřad povinen údaje opravit, jde o zřejmý omyl. Vlivem změn došlo k pozbytí věcných práv jednotlivých vlastníků k nemovitostem (změna rozsahu práva odpovídajícího věcnému břemeni, změna výměry parcel, vznik nové parcely – to vše vlivem změny bodů hranice pozemků). Katastrální úřad v rozporu s § 44, § 77 a § 79 katastrální vyhlášky nevyhotovil geometrický plán a ZPMZ, ale jen neměřický záznam. Evidentně došlo ke změně výměr ve smyslu § 37 vyhlášky a byla překročena mezní odchylka, jak je popsáno výše.

19. Žalovaný poukázal na to, že předmětem řízení o opravě chyb, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí, bylo zobrazení společné hranice parcely XE s parcelou st. XD, mezi kterými se měl nacházet díl „C“. Dílem „A“ a „B“ se v něm správní orgány nezabývaly. Řízením Z-1690/2019-201 byl do katastru nemovitostí dne 1. 4. 2019 zapsán zpřesněný průběh vlastnické hranice mezi parcelou XE a st. XC, a to na základě prohlášení o shodě na průběhu hranic, jehož součástí byl GP 2018. Následně bylo řízením Z-1957/2019-201 dne 23. 4. 2019 zapsáno rozdělení parcely XE (správně st. XC – pozn. soudu), při kterém vznikla parcela XB a z parcely st. XC bylo vymazáno věcné břemeno. Ačkoliv předmětem posuzovaného řízení byl pouze díl „C“, dodal žalovaný, že věcné břemeno bylo k parcele st. XC znovu zapsáno v řízení Z-3830/2019-201 dne 11. 7. 2019. Ani vznik parcely XB nebyl předmětem posuzovaného řízení, nicméně důvodem pro něj byla jen změna druhu pozemku, nikoliv vlastnického práva, které zůstalo obci. Pokud jde o body 780-5 a 780-6, na jejich umístění se příslušní vlastníci [žalobce b) a obec] shodli. Bod 780-8 je lomovým bodem hranic pozemků téhož vlastníka (obce). Ze souřadnic lomových bodů sporné parcely byla určena výměra 11 m², což je sice téměř dvojnásobkem výměry evidované podle GP 1981, avšak rozdíl hodnot nepřekročil mezní odchylku stanovenou v bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky. Správnost určení lomových bodů katastrální úřad doložil v neměřickém záznamu 790 jejich soutiskem se zpřesněným rastrem mapy pozemkového katastru v měřítku 1:200, přičemž odchylka nepřekračuje mezní chybu zobrazení podle bodu 15.1 přílohy ke katastrální vyhlášce, která pro mapový podklad měřítko 1:2880 činí 1,3 m. Žalobci odkazovaný § 9 katastrálního zákona se týká zápisů do katastru nemovitostí, v daném případě postačilo vyznačit v části D příslušných listů vlastnictví upozornění, že probíhá řízení o opravě chyby. Po zápisech v řízeních Z-1690/2019-201 a Z-1957/2019-201 nebylo možné provést změny dle neměřického záznamu 784. Následně vyhotovený neměřický záznam 790 nebyl spojen s měřením terénu a vycházel z platného stavu katastru nemovitostí a geometrický plán nebylo nutno vyhotovovat. Pokud mají žalobci pocit, že stav katastru nemovitostí neodpovídá listinám, mohou podat podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona návrh na opravu chyby. Žalovaný tedy navrhl zamítnutí žaloby.
20. Žalobci v replice zopakovali argumentaci týkající se vzniku parcely XB a akcentovali názor, že záměrem obce bylo připravit žalobce b) o právo odpovídající věcnému břemeni. Ohledně sporného pozemku toliko vyjádřili frustraci nad postupem správních orgánů, délkou řízení a vzniklými chybami.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

Obecný úvod k projednatelnosti žalob

21. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví chybné údaje katastru, které vznikly (a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo (b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem. Podle odst. 4 téhož ustanovení sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci.
22. Obdobnou úpravu obsahoval § 8 starého katastrálního zákona, proto je využitelná i judikatura vztahující se k předešlé právní úpravě.
23. Žalobci se předně domáhají zrušení napadeného rozhodnutí, které se týká opravy chybného údaje katastru, která spočívala – stručně řečeno – ve vrácení dílu „C“ do katastrální mapy jakožto samostatné parcely ve vlastnictví obce. Žaloba proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
24. Soud však nepřehlédl, že se žalobci výrokem III žalobního petitu domáhají deklarace nezákonnosti zásahu provedeného řízením Z-1690/2019-201 (zprášení hranic dle souhlasného prohlášení vlastníků pozemků). Požadované výroky IV a V zjevně směřují k obnovení stavu před zásahem ve smyslu § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. *in fine*. V textu pak uvádějí (avšak toliko pro případ, že by byla žaloba vyhodnocena jako žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu), že subjektivní lhůta pro podání žaloby počala běžet až po vyřízení prostředku ochrany. Porušení zákona v řízení Z-1690/2019-201 (a Z-1957/2019-201) se žalobci domáhali v rámci probíhajícího řízení o opravě chyby, které se k uvedeným zápisům stále vracelo, a proto spoléhali na autoremeduru katastrálního úřadu nebo rozhodnutí žalovaného i ohledně tohoto zásahu. Uvedli, že ve všech řízeních požadovali v podstatě totéž, tedy návrat k původnímu stavu katastru nemovitostí. Vzhledem k tomu, že o tom, zda se záznam provede, či nikoli, se nevydává žádné správní rozhodnutí, je podle žalobců pro běh subjektivní lhůty pro podání zásahové žaloby rozhodný až okamžik, kdy se žalovaný správností a zákonností nově vzniklé parcely č. XB odmítl zabývat, což dle žalobců učinil právě až v napadeném rozhodnutí.

Judikatura vztahující se k zásahovým žalobám ve věci katastru nemovitostí

25. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, konstatoval, že „[s]oudní ochrany proti provedení či neprovedení záznamu do katastru nemovitostí podle § 7 a § 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s.“. Tento právní názor je plně aplikovatelný na aktuálně účinnou úpravu provádění záznamů, neboť došlo k převzetí úpravy předchozí (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 10. 2022, č. j. 3 As 332/2021-78). Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. platí, že žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Pro nyní posuzovanou věc je stěžejní závěr rozšířeného senátu NSS vyslovený v usnesení ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004-110,

dle kterého „objektivní lhůta bude vždy počítána od okamžiku, kdy došlo k úkonu, který je žalobcem označován za nezákonný, subjektivní lhůta je vždy vázána na vědomost žalobce o nezákonném zásahu“. Počátek objektivní dvouleté lhůty je pevně stanoven dnem provedení faktického úkonu (v daném případě provedení záznamu do katastru nemovitostí). Příslušné záznamy jsou přitom faktickým a obsahově jedinečným úkonem. Den, kdy byl konkrétní záznam (faktický úkon) proveden, a tedy kdy k zásahu došlo, je tak objektivně dán. Naproti tomu, počátek běhu subjektivní lhůty se odvíjí od okamžiku, kdy se žalobci dozvěděli, že k zásahu došlo, že je zaměřen proti nim, a také, kdo je jeho původcem. Co se týče vzájemného vztahu lhůty subjektivní a lhůty objektivní platí, že lhůta pro podání žaloby skončí uplynutím lhůty subjektivní, nejpозději však uplynutím lhůty objektivní.

26. V řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. – není-li požadována pouze deklarace nezákonnosti – je třeba se též zabývat otázkou, zda je možno se ochrany proti záznamu domáhat jinými právními prostředky. V takovém případě by zde nebyly dány předpoklady pro řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a soud by ji nemohl projednat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2012, č. j. 5 As 99/2011-104). Taková žaloba by musela být pro nepřipustnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 85 s. ř. s. Jiný právní prostředek ochrany proti záznamu může spočívat v institutu opravy chyb v katastrálním operátu podle § 8 starého katastrálního zákona (nyní obsahově obdobný § 36 katastrálního zákona) který slouží k uvedení údajů v katastru nemovitostí do souladu s listinami založenými ve sbírce listin, v důsledku čehož se mění evidované údaje, aniž by došlo ke změně vlastnického práva. Opravou má být dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Rozhodnutí o takovém návrhu po vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení podléhá přezkoumání soudem v rámci správního soudnictví, a to nikoli prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, nýbrž žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011-68).
27. Soud dodává, že podle rozsudku NSS ze dne 22. 10. 2020, č. j. 6 As 9/2020-28 oprava chyby v katastrálním operátu nezakládá překážku věci rozhodnuté. I při opravě chyby v katastrálním operátu totiž může dojít ke zřejmému omylu ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
28. Podle rozsudku NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103 „neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v § 8 odst. 1 písm. a) [starého katastrálního zákona], je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu.“
29. Následující závěry NSS ve vztahu k poznámce, lze použít i ve vztahu k záznamu. NSS ve výše citovaném rozsudku č. j. 4 Aps 4/2011-68 dospěl k závěru, že „zřejmý omyl při vedení a obnově katastru lze v případě zápisu poznámkou opravit v řízení o opravě chyb v

katastrálním operátu podle § 8 [starého katastrálního zákona] jen tehdy, když takový zápis byl proveden v rozporu s listinou. K takovému zřejmému omylu při zápisu formou poznámky dochází kupříkladu při chybném přepisu údajů uvedených na podkladové listině, při opomenutí zapsání některých údajů v ní uvedených či naopak při zapsání údajů v ní vůbec neobsažených do katastru nemovitostí, jakož i při zápisu provedeného bez listiny. Za zřejmý omyl však není možné považovat zápis formou poznámky na základě listiny, u níž je předmětem právního posouzení její způsobilost doložit příslušnou právní skutečnost vztahující se k nemovitosti. V takovém případě se lze soudní ochrany proti provedení poznámky do katastru nemovitostí domáhat pouze v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., v jehož rámci soud posoudí, zda katastrálnímu úřadu doručené rozhodnutí příslušného orgánu či úkon třetí osoby jsou způsobilé k zápisu do katastru nemovitostí formou poznámky.“

Aplikace na projednávaný případ

30. Žalobci se o záznamech provedených v řízeních Z-1690/2019-201 a Z-1957/2019-201 dozvěděli nejpozději dne 5. 8. 2019 při seznámení s podklady prvostupňového rozhodnutí (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 13. 10. 2015, čj. 7 As 107/2014-53, bod 54). Soud má za to, že tvrzené důvody, kterými žalobci proti uvedeným záznamům brojí (porušení principu priority, účelovost rozdělení pozemku atp.) nelze považovat za zřejmý omyl ve smyslu výše citovaného § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ani za chybu v měření či výpočtech ve smyslu písm. b) téhož ustanovení. Z toho plyne, že se ochrany proti němu nebylo možné domáhat jinými právními prostředky, a tak subjektivní lhůta pro podání zásahové žaloby marně uplynula 7. 10. 2019, a ta je tedy opožděná. I pokud by bylo možné se ochrany domáhat návrhem na opravu chyb, nelze za něj považovat vyjádření v projednávaném řízení sp. zn. OR-761/2018-201, neboť to se týkalo toliko dílu „C“. Z tvrzení účastníků nevyplývá, že by správní orgány rozhodly o návrhu žalobců na opravu chyb týkající se řízení Z-1690/2019-201 a Z-1957/2019-201. Pakliže žalobci návrh na opravu podali a katastrální úřad zůstal nečinný a opravu neprovedl ani nevydal rozhodnutí podle § 36 odst. 4 katastrálního zákona, měli žalobci k dispozici prostředky ochrany proti nečinnosti, kterými se mohli domáhat vydání takového rozhodnutí, které by teprve bylo možné přezkoumat nejprve v odvolacím řízení a následně případně v řízení před soudem. Žalobci citovaný rozsudek NSS ze dne 14. 8. 2014, č. j. 10 Afs 28/2014-51, není přílehlavý, neboť se týká postupů v oblasti správy daní, které nejsou zakončeny rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Ani v případě včasnosti žaloby by tedy nebylo možné věc projednat pro nevyčerpání jiných právních prostředků ochrany.
31. Konečně soud konstatuje, že žalobci nebyli zjevně uvedenými zásahy dotčeni v jejich právních sférách. Průběh hranice mezi parcelou st. XC a XE se žalobce a) nikterak nedotýká. Žalobci ostatně jejich průběh (umístění bodů 5, 6, a 7 dle GP 2018) nikterak nerozporují a sám žalobce b) jej v souhlasném prohlášení ze dne 4. 3. 2019 potvrdil. Ani rozdělení parcely st. XC ve vlastnictví obce, vedoucí ke vzniku nové parcely XB, se žalobců nikterak nedotýká, protože nově vzniklá hranice (procházející bodem 8 dle GP 2018) mezi uvedenými parcelami probíhá toliko „uvnitř“ vlastnictví obce a nikterak se nedotýká vlastnického práva k nemovitostem žalobců. Rozdělení pozemku nijak neovlivňuje ani práva žalobců v případném stavebním řízení týkajícím se výstavby komunikace. Rozhodujícím kritériem pro účastenství sousedů v řízení podle § 85 odst. 2 písm. b), § 94k písm. e) či § 109 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů je potenciál přímého dotčení věcných

práv k jejich nemovitostem posuzovanou stavbou a není omezeno pouze na přímé (bezprostředně mezující) sousedy (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 19/99, ze dne 7. 4. 2005, sp. zn. III. ÚS 609/04, a dále např. rozsudky NSS ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008-111, a ze dne 5. 11. 2007, č. j. 8 As 27/2006-70). Rozdělení pozemku nezasahuje ani do rozsahu věcného břemene náležejícího žalobci b), které je nadále určeno rozsahem podle GP 1997, bez ohledu na to, na kolik parcel bude povinný pozemek „administrativně“ rozdělen. Žalobci v tomto směru též zjevně postrádají aktivní věcnou legitimaci.

32. K posledně uvedenému soud nad rámec nutného odůvodnění dodává, že ačkoliv bylo věcné břemeno po určitou dobu vymazáno ze souboru popisných informací, jak vyplývá z výše popsané rekapitulace řízení, bylo postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona dne 11. 7. 2019 znovu zapsáno. Měl-li tak žalobce b) v úmyslu brojit proti tomuto dočasnému výmazu věcného břemene z parcely st. XC v řízení Z-1957/2019-201 (čemuž však neodpovídá žalobní petit), byl tento zásah ke dni podání žaloby ukončen, přičemž rozsah věcného břemene nebyl menší, než v dřívějšku. Ačkoliv měl GP 1997 vymezovat hranici věcného břemene jen na části tehdejší parcely st. XC (byť umístění koridoru napravo od přerušované čáry vyplývá toliko z kontextu souvisejícího notářského zápisu vyjadřujícího účel věcného břemene, tj. zpřístupnění parcely XE, nikoliv z geometrického plánu samotného), po provedení opravy dne 11. 7. 2019 je věcné břemeno evidováno na celé její tehdejší výměře, tj. jak na nynější parcele st. XC v rozsahu po rozdělení, tak i na nových parcelách XB a XA.
33. S ohledem na výše uvedené soud žalobu v části, která se týká zásahu provedeného v řízení Z-1690/2019-201 (a snad i zásahu provedeného v řízení Z-1957/2019-201) podle § 46 odst. 1 písm. b) [popř. též podle písm. d) a c) téhož ustanovení] odmítl, aniž by odstraňoval její vady (spočívající v nejasnosti, zda se žaloba týká jen jednoho, nebo obou vyjmenovaných záznamových řízení) a aniž by vyzýval k označení správného pasivně legitimovaného žalovaného, kterým v daném případě jakožto původce zásahu měl být katastrální úřad.

Ústní jednání dne 9. 3. 2023

34. Při jednání žalobci setrvali na stávající argumentaci i procesních návrzích. Znovu poukázali na porušení principu priority zápisu, rozpor s územním plánem a hrozící porušení statiky rodinného domu žalobce a), neboť z důvodů umístění parcely XB by budoucí stavba komunikace musela být vedena příliš blízko na strmém svahu u domu. Obec měla zájem na rozšíření hasičské zbrojnice, a proto při zpřesnění hranic podlouně nechala zapsat i parcelu XB. Žalobce a) tak není přímý soused a hrozilo, že se nebude moci ke stavbě vyjadřovat. Nakonec byla žádost obce o stavební povolení zamítnuta. Obec také chtěla žalobci b) „uzmout“ věcné břemeno, které si teď správní orgány malují, kam chtějí. V listinách ohledně věcného břemene je nesoulad, je zřejmé, že kóty byly jiné, než jaké má nyní parcela XB rozměry.
35. Dokazování soud neprováděl, neboť bylo možné rozhodnout toliko na základě obsahu správního spisu, který nevyžaduje provádění dokazování (např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS), a na základě skutečností, které byly mezi účastníky nesporné [srov. § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), užitý na základě § 64 s. ř. s.]. Důkaz znaleckým posudkem týkajícím se (ne)možnosti stavby komunikace z důvodů terénní nerovnosti u domu č. p. XG soud neprováděl, neboť okolnosti jakékoliv budoucí výstavby

nejsou pro projednávanou věc relevantní. Stejně tak soud nevyžadoval při jednání k důkazu navržený spis ve věci zamítnuté žádosti o povolení rozšíření hasičské zbrojnice na parcele st. XC, kterými žalobci chtěli prokazovat, že obec chtěla žalobci b) uzmout věcné břemeno. Okolnost, že věcné břemeno bylo chybně z tohoto pozemku vymazáno a následně znovu zapsáno do souboru popisných informací, není sporná a – jak soud vysvětluje dále – není ani pro posuzovanou věc rozhodující.

Posouzení žaloby

36. Soud zdůrazňuje, že předmět řízení, ze kterého vzešlo napadené rozhodnutí, byl vymezen návrhem na provedení opravy, kterou katastrální úřad odmítl provést, proti čemuž obec podala nesouhlas a iniciovala tím jeho zahájení. Řízení se tedy týkalo výhradně osudu dílu „C“, resp. sporné parcely XA (viz též str. 8 napadeného rozhodnutí). S takto vymezeným předmětem řízení je tedy zcela mimoběžná žalobní argumentace týkající se okolností zpřesnění bodu 8 v GP 2018, neboť ten zjevně nemá s lomovými body hranic sporné parcely XA žádnou souvislost (tvoří trojmezí parcel st. XC, XB a pozemkové parcely č. parc. XH). Neměřický záznam 790 sice změny provedené v řízeních Z-1690/2019-201 a Z-1957/2019-201, tj. zpřesnění hranic mezi parcelou XE a st. XC a vznik nové parcely XB, zohledňuje a přebírá, v oblasti sporné parcely XA jimi však žádné změny provedeny nebyly (naopak na str. 6 napadené rozhodnutí uvádí, že v jeho důsledku dochází k nepatrné úpravě geometrického a polohového určení parcely XB; ta spočívá v „zarovnání“ jejího severovýchodního rohu). Jak též vyplývá ze str. 6 napadeného rozhodnutí, neměřický záznam 790 navázal především na neměřický záznam 784, který vycházel ze stavu před změnou provedenou citovanými řízeními. Namítané porušení priority zápisů podle § 9 katastrálního zákona a § 145 správního řádu tedy nemělo vliv na určování lomových bodů sporné parcely (popsané zejména od konce str. 3 do začátku str. 6 prvostupňového rozhodnutí, které tvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek), a tedy ani na polohové a geometrické určení této parcely. Citované ustanovení katastrálního zákona se však především týká zápisů práv podle části druhé zákona do katastru nemovitostí, nikoliv postupů upravených v části třetí téhož zákona, mezi které spadá i posuzované řízení o opravě. Podle § 21 odst. 1 písm. b) se v katastru evidují toliko upozornění na probíhající řízení o opravě chyby v katastru. Vydání prvostupňového rozhodnutí zohledňující změny provedené v citovaných řízeních tedy není nezákonné.
37. Pro soudní přezkum též vůbec není podstatné, s jakým úmyslem podepsal žalobce b) prohlášení o shodě na průběhu hranic [jakkoliv i v tomto směru platí zásada *vigilantibus iura scripta sunt* a bylo na žalobci b), aby rozvážil následky podepsání tohoto prohlášení], ani zda a v jakém rozsahu je evidováno věcné břemeno svědčící vlastníkovu parcely XE (přičemž není sporné, že na samotné sporné parcele toto věcné břemeno evidováno je – viz str. 6 prvostupňového rozhodnutí). Zmenšení plochy věcného břemene katastrální úřad ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí opravil a v rámci korekce názoru uvedeného v neměřickém záznamu 780 uvedl, že ze samotného faktu, že se bod 8 dle GP 2018 nachází na prodloužení bodů 6 a 5, nelze usuzovat, že jejich spojnice tvoří hranici tohoto věcného břemene. Z rozdílu původní vzdálenosti mezi průsečíkem tohoto prodloužení příslušných lomových bodů s jižní hranicí parcely st. XC (bod 1 dle GP 1997, resp. bod 8 dle GP 2018) a jihovýchodním rohem parcely st. XC v tehdejší rozsahu, resp. nynější parcely XB (10,3 m podle GP 1997, resp. 7 m podle stávající délky jižní hranice parcely XB) nelze usuzovat ani na jakékoliv zkreslení sporné parcely ani z něj nelze odvozovat odchylku v zobrazení jejích lomových bodů. I pokud měla hranice věcného

břemene probíhat po přímém prodloužení lomových bodů (což z GP 1997 jednoznačně nevyplývá), je poloha bodu 8 dle GP 2018 těmito lomovými body definována, a její posun tedy není dán nepřesností při zpracování, nýbrž pozdějším zpřesněním polohy těchto „definčních“ bodů dle souhlasného prohlášení. To však nijak neovlivňuje spornou parcelu. Stejně tak není nikterak podstatná délka jižní strany dílu dílu „A“ dle GP 1981, neboť tu nelze slučovat se stávající jižní hranicí parcely XCH, která měří jen 7 m.

38. Jak již bylo řečeno, zápis věcného břemene na celou parcelu st. XC není předmětem přezkumu a ač je jeho nekonceptnost zjevná, je na vlastnicích dotčených pozemků [žalobci b) a obci], aby hranice věcného břemene zpřesnili, nebo se domáhali jejího správného určení v řízení o opravě chyby a nebude-li to možné, pak v občanskoprávním řízení. Ačkoliv je aktuálně evidovaný rozsah věcného břemene zjevně větší, než předpokládal GP 1997, nemá tato skutečnost sebemenší vliv na geometrické a polohové určení sporné parcely.
39. V rozsahu, ve kterém se mohl přezkumu napadeného rozhodnutí věnovat, jej soud neshledal nepřezkoumatelným či nezákonným. Ve stejné míře obecnosti, jakou uplatnili žalobci, soud konstatuje, že neshledal, že by byl skutkový stav zjištěn nedostatečně či že by byly podklady nekompletní či nezákonné. Soud nemá ani za to, že by se žalovaný nevypořádal dostatečně se všemi námitkami a požadavky žalobců. Na tomto místě soud upozorňuje, že není jeho úkolem dohledávat taková obecně vymezená pochybení, a suplovat tak roli advokáta žalobců.
40. Zbývá tedy posoudit opodstatněnost spekulací o překročení mezních odchylek. Ty žalobci odůvodnili předcházejícími zásahy, především nesouladem parcely XB s hranicí věcného břemene a územním plánem obce. Jak soud vysvětlil výše, rozsah věcného břemene nemá na správnost vymezení sporné parcely XA žádný vliv. Tím méně s ní souvisí obsah územního plánu, který není pro vymezení katastrálních hranic nikterak určující. Žalobci též poukazují na to, že sporná parcela má namísto evidovaných 6 m² skutečnou výměru podle KMD cca 11 m². To žalovaný potvrzuje.
41. Podle § 37 odst. 1 písm. d) katastrální vyhlášky ke změně výměry parcely dochází mj. při opravě chyb zobrazení hranice parcely v katastrální mapě a chyb výpočtů výměr parcel. Podle odst. 2 téhož ustanovení však ke změně výměry podle odstavce 1 písm. b) a d) evidované v katastru nedochází, není-li při shodném kódu způsobu určení výměry překročena mezní odchylka, pokud nejde o obnovu katastrálního operátu novým mapováním nebo na podkladě výsledků pozemkových úprav.
42. Podle bodu 14.9 přílohy katastrální vyhlášky může mezní odchylka mezi výměrou parcely grafického počítačového souboru a výměrou souboru popisných informací činit u parcely, u které je (jako v projednávaném případě) nejméně přesný lomový bod evidován s kódem kvality 8, maximálně hodnotu určenou vzorcem $2,0 \times \sqrt{P} + 20$, ve kterém P je větší z porovnávaných výměr uvedená v m². S ohledem na to, že takto určená mezní odchylka nebude nikde menší než 20, je vzhledem k nízké velikosti sporné parcely bezpečně dodržena, jak uvádí na str. 7 též napadené rozhodnutí.
43. Tamtéž žalovaný uvedl, že mezní chyba zobrazení podle bodu 15.1 přílohy katastrální vyhlášky pro mapový podklad o měřítku mapy původního pozemkového katastru činí 1,3 m a že správnost určení lomových bodů katastrální úřad (viz str. 7 prvostupňového rozhodnutí) doložil soutiskem zpřesněného rastru mapy pozemkového katastru s KMD (viz níže):

(mapa zanonymizována)

44. Žalobci správnost určení mezní odchylky zobrazení nerozporovali. Vyjádřili toliko pochybnosti nad tím, zda byla dodržena, a to s poukazem na to, že některé výše popsané rozdíly činí i 3,3 m a 3,9 m. Tyto hodnoty se však týkají jiné parcely a především „šíře“ věcného břemene. Konkrétní argumentaci vztahující se k tomu, které body týkající se sporné parcely jsou zobrazeny chybně, žaloba neobsahuje. Žalobci přitom byli před vydáním prvostupňového rozhodnutí seznámeni s neměřickým záznamem 790, ve kterém je obsažen výše zobrazený soutisk v měřítku 1:200. Chybně zobrazený bod by musel být vzhledem k měřítku vychýlen o více než 6,5 mm (1,3 m / 200), žádný takový bod však žalobci na soutisku neoznačili a ani soudu zde není žádná taková chyba *prima facie* patrná. S ohledem na absenci podrobnějších tvrzení soud uzavírá, že tento žalobní bod není důvodný.
45. Konečně soud žalobcům nepřisvědčil ani v tom, že by správní orgány pochybily tím, že opravu provedly na základě neměřického záznamu a nevyhotovily geometrický plán či ZPMZ. Z výše uvedené citace § 36 odst. 1 katastrálního zákona vyplývá, že v řízení o opravě se opravují chyby dvojího typu, a sice (a) ty, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru – jako je tomu v projednávaném případě, jak ostatně vyplývá též z výroku prvostupňového rozhodnutí – nebo (b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem. Pouze v druhém z uvedených případů se podle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky oprava provádí na základě výsledku *zeměměřických činností* (ty podle § 47 odst. 1 téže vyhlášky slouží k vytváření *měřických* podkladů pro provádění změn či obnovu souboru geodetických informací). Jelikož v daném případě nebylo měření v terénu potřeba, neboť šlo o opravu zřejmého omylu (opomenutí zohlednit dříve existující díl „C“), je v souladu s § 78 odst. 1 katastrální vyhlášky, že byl vyhotoven „jen“ neměřický záznam. Ustanovení § 79 odst. 1 katastrální vyhlášky nelze vykládat tak, že je nutné geometrický plán vyhotovit vždy tehdy, pokud v důsledku odstranění zřejmého omylu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona *de facto* dochází k (opětovnému) rozdělení pozemku, resp. změně jeho hranic a opravě geometrického a polohového určení nemovitosti. Na tomto místě soud poukazuje na to, že díl „C“ a jeho hranice již dříve vymezeny geometrickým plánem byly, a to sice GP 1981. V daném případě bylo možno vycházet z dříve platného stavu katastru, resp. z vektorizace zpřesněného rastru katastrální mapy pozemkového katastru, který byl vyhotoven v rámci obnovy katastrálního operátu. Soud pro úplnost dodává, že jelikož nebyl důvod vyhotovovat (další) geometrický plán, nedocházelo k (novému) vytyčení hranice pozemků ani měření v terénu, nešlo o žádnou ze situací uvedených v § 77 odst. 1 katastrální vyhlášky, který upravuje užití ZPMZ. Žalobní bod není důvodný.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

46. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
47. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nebyli v řízení úspěšní, a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

48. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www. nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 9. března 2023

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senát